

ת"פ 22667/07/11 - מדינת ישראל נגד יוסף יומטוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 22667-07-11 מדינת ישראל נ' יומטוב
בפני כב' השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יוסף יומטוב

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הדברים, בית המשפט מודיע על זיכוי של הנאשם.

רקע

כתב האישום

1. כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של תקיפת שוטר, לפי סעי' 273 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), הפרעה לשוטר לפי סעי' 275 לחוק העונשין וכן העלבת עובד ציבור לפי סעי' 288 לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום, במהלך צעדת ירושלים, ביום 28.9.2010, עמד הנאשם על גדר התוחמת את נסלול הרכבת הקלה, כשבידו דגל, צעק שאלוהים נמצא ברמאללה, והפריע לאזרחים לעבור. השוטרים יעריט סעדה ורעות חדד (להלן: "השוטרים"), ביקשו מהנאשם לחדול מצעקותיו ולרדת מהגדר. לאחר שנאלצו לגשת אליו בפעם השלישית, ירק הנאשם לעברן ודחף אותן. בשלב זה, כשאמרו לנאשם שהוא מעוכב, צעק לעברן ששוטרים הם נאצים.

התנהלות ההליך

2. הנאשם כפר במיוחס לו, תוך שהעלה טענת הגנה מן הצדק, בשל מחדלי חקירה של איתור עדים וראיות, וכן העובדה שנחקר בשפה העברית, אותה אינו דובר, מבלי שהחקירה תועדה בהקלטה.

עמוד 1

3. במהלך פרשת התביעה, נשמעו עדויות שוטרות מג"ב יעריה סעדה (להלן: "יעריה") ורעות חדד (להלן: "רעות"), ואילו במהלך פרשת ההגנה העידו הנאשם, עדת ראיה, חברו של הנאשם וכן שוטר שנכח במקום אך לא הבחין באירוע. בנוסף, הוגשו מסמכים שונים וקלטות.

4. ההליכים בתיק זה התארכו באופן חריג ויוצא דופן, כאשר הדיון נדחה מספר פעמים על מנת להמתין לבואה של עדת הגנה המתגוררת מחוץ לארץ, לאתר עדי הגנה שוטרים, וכן דחיות בשל מחלה של אחד מעדי ההגנה, שוטר, אשר רותק למיטתו במשך מספר חודשים. בנוסף, דחיה נוספת התרחשה בשל שבירת רגלו של בא כוח הנאשם.

דין והכרעה

5. ראיות המאשימה נסמכות על עדויות השוטרות, וכן על הודעת הנאשם.

השוטרות העידו כי ניגשו לבדן אל הנאשם, במהלך צעדת ירושלים, כאשר עמד על גדר המפרידה בין הקהל לבין הצועדים, "הוא עמד על הגדרות, הניף דגל שהוא טען שזה של אלוהים, והתחיל לירוק על עוברים ושבים, התחיל להסית אותם נגדנו" (עמ' 9 ש- 21-22 לפרוט', והבהרה שמדובר בהסתה במילים - עמ' 11 ש- 3-4 לפרוט').

בהמשך, לאחר ששבו ואמרו לו לרדת מהגדרות, הנאשם "התחיל לירוק עלינו ועל השוטרת יעריה שוקרון התחיל לדחוף אותנו. הוא עם יד ימין שלו הוא דחף אותנו בכתף שלנו" (עמ' 9 ש- 24-25 לפרוט').

אמירות הנאשם

6. שתי השוטרות יחסו את הרקע לאירוע, וכן חלק ממנו, לדברים שאמר הנאשם, בשפה האנגלית.

כך העידה רעות:

"ש. הסיבה שביקשתן ממנו לרדת זה בגלל שהוא המשיך במעשיו?

ת. כן, המשיך להסית" (עמ' 11 ש- 11-12 לפרוט').

"הוא התחיל להסית, הוא דיבר באנגלית" (עמ' 11 ש- 21 לפרוט');

"תוך כדי התפרעות הוא דיבר באנגלית, שאנחנו נאצים, שאנחנו מגעילים, שאנחנו לא עושים את העבודה שלנו כמו שצריך" (עמ' 10 ש- 7-8 לפרוט').

באופן דומה, מסרה בהודעתה כי הנאשם החזיק בידו בדגל "שהוא טוען שהוא של אלוהים והחל להסית את העוברים והשבים" (נ/ש- 3).

יערית העידה אף היא כי הנאשם הפריע בכך שנופף בדגל, עמד על הגדר, וקרא "יש אלוהים ברמאללה", וכן "חיילים נאצים, שוטרים נאצים" (עמ' 17 ש- 3-6 לפרוט'. בנוסף, ראו נ/3 ש- 4, 13).

7. כשהתבקשה רעות להסביר בבית המשפט, מה אמר הנאשם בדברים אליהם התייחסה כ"הסתה" נגדן - התקשתה למצוא מענה (עמ' 13 ש- 27 עד עמ' 14 ש- 1 לפרוט'). באופן דומה, הסבירה בהודעתה במשטרה ש"אינני יודעת בדיוק מה אמר כיוון שדיבר באנגלית" (נ/2 ש- 4 לפרוט').

בבית המשפט, הסבירה כיצד הבינה שמדובר בהסתה, וכן כיצד הבינה את שנאמר כנגדן: "אני מבינה אנגלית ככה ככה. באותו יום יערית מבינה אנגלית, והיא תרגמה לי... יערית תרגמה לי מה הוא אמר באנגלית באותו יום" (עמ' 10 ש- 14-16 לפרוט'. עובדה זו לא מופיעה בהודעת רעות במשטרה). כך, במהלך הדיון, הושמעו לרעות חלקים מתוך סרטון שהקליט הנאשם במהלך האירוע, בהם הנאשם דובר אנגלית. רעות התקשתה בתרגום, ותרגמה דברים שגויים.

יערית העידה כי תקשרה עם הנאשם בעברית, "לא מכירה שפה אחרת" (עמ' 17 ש- 28 לפרוט'), וחידדה כך:

"ש. אם מישהו היה אומר שתרגמת מאנגלית לעברית זה לא נכון?"

ת. לא. האנגלית שלי לקויה" (עמ' 17 ש- 29-30 לפרוט').

מדובר בסתירה משמעותית, בין עדותה של רעות, אשר הבהירה שהנאשם דיבר בשפה האנגלית אותה תרגמה לה יערית, לבין דברי יערית, כאמור לעיל. אין המדובר בדברים המצויים בשוליים, שכן האירוע החל באותה "הסתה", שהביאה לדרישת השוטרים מהנאשם לרדת מהגדר. יתכן שכל הארוע, אשר הביא למעצרו של הנאשם ולכתב אישום כנגדו, לא היה מתפתח לולא קשיי השפה בין הצדדים, ומכאן נובע משקלה הרב של הסתירה האמורה, סתירה המשפיעה אף על משקל עדות השוטרים לגבי המשך האירוע. בנוסף, אף הדברים המיוחסים לנאשם כהעלבת עובד ציבור, הם דברים שנאמרו על ידו בשפה שאינה מוכרת לשוטרים.

יש לציין כי התרשמתי מנסיונו של הנאשם לדבר בעברית במהלך הדיון, כי קיים קושי משמעותי ביותר בכך, כפי שהעיד אף עד ההגנה אהרון לוי (עמ' 53 ש- 10-11 לפרוט'), וכפי שעלה מהדברים שהוקלטו על ידי הנאשם מיד בתום האירוע, הושמעו בבית המשפט, ותומללו (נ/12).

8. יערית ביקשה להבהיר כיצד הבינה את קריאות הנאשם, בכך שאמרה, לגבי המשפט "אלוהים ברמאללה", ש"הוא אמר את זה בעברית. הוא גם אמר חיילים נאצים, כולם שמעו את זה, היתה התקהלות סביבו של אנשים שמבינים עברית, כלומר הוא כן דיבר בעברית" (עמ' 18 ש- 1-2 לפרוט').

דברים אלה עומדים בסתירה לדברי רעות, אשר העידה לגבי אותו חלק באירוע, ולגבי אותם דברים: "תוך כדי התפרעות הוא דבר באנגלית, אמר שאנחנו נאצים, ושאנחנו מגעילים, ושאנחנו לא עושים את העבודה שלנו כמו שצריך" (עמ' 10 ש- 7-8 לפרוט'). לגבי האמירה שוטרים נאצים, הסבירה שעל אף שמתקשה

באנגלית, והדברים תורגמו לה על ידי יערי, "כשמישהו אומר שוטרים נאצים, אני מבינה את זה" (עמ' 10 ש- 16-17 לפרוט'). מכאן ברור שמדובר במילים שנאמרו באנגלית.

מיד בהמשך תאורה את הדברים שאמר באנגלית, תארה רעות את הדברים שנאמרו על ידי הנאשם בעברית: "הוא אמר שהוא לא יודע למה הוא עשה את זה. הוא אמר את זה בעברית" (עמ' 10 ש- 10 לפרוט'). כך, לא הותירה ספק לגבי מה נאמר בעברית ומה באנגלית.

דברים אלה, כאמור לעיל, אינם עולים בקנה אחד עם עדות יערי ולפיה הנאשם אמר בעברית "אלוהים ברמאללה" וכן "שוטרים נאצים", זאת במטרה להסביר כיצד הבינה את דבריו.

יריקות הנאשם

9. לאחר קריאת הנאשם, והדגל בו נופף, העידה רעות כי "התחיל לירוק על עוברים ושבים" (עמ' 9 ש- 21 לפרוט'), ובהמשך: "התחיל לירוק עלינו ועל השוטרת יערי שוקרון" (עמ' 9 ש- 24 לפרוט'). לשאלת בא כוח הנאשם, השיבה: "עלי ועל יערי הוא ירק בכוונה. על העוברים ושבים אני יודעת אם זו הייתה יריקה מכוונת" (עמ' 13 ש- 10 לפרוט'). רעות אף טענה שמדובר במספר יריקות שפגעו בידה (עמ' 13 ש- 13-15 לפרוט'). לאחר היריקות, ירד מהגדר ותקף את השוטרת (עמ' 9, 11 לפרוט').

בדו"ח הפעולה שערכה רעות (נ/1) מיד לאחר האירוע, ובטרם מסרה הודעה, ציינה כי הנאשם ירק על עוברים ושבים וכן תקף את השוטרת, אך לא ציינה שהנאשם ירק עליה, ודאי שלא מספר יריקות אשר פגעו בה. בדו"ח הפעולה ציינה שלאחר שירד מהגדר, החל לתקוף אותן ו"תוך כדי תקיפת השוטרים הנ"ל יורק על עוברי אורח". בהודעה שמסרה בסמיכות לאחר כתיבת דו"ח הפעולה, תיארה סדר דברים שונה לחלוטין: "בפעם השלישית כשבקשתי ממנו לרדת הוא ירק עלינו וגם על אנשים שהיו מסביב, ירד מהגדרות ואז דחף אותי וגם את השוטרת יערי" (נ/2 ש- 6-7). מדובר בתאור משתנה, של יריקה רק על עוברי אורח, לאחר שירד מהגדר והחל לתקוף את השוטרת, לעומת יריקה גם על השוטרת, וזאת בטרם תקיפתן.

יערי לא תיארה בהודעתה כל יריקה לעבר עוברי אורח או לעברה של רעות, אלא יריקה לכיוונה בלבד (נ/3 ש- 7). באופן דומה העידה בבית המשפט (עמ' 17 ש- 11 לפרוט'). בשונה מרעות, יערי העידה ש"אני לא יכולה להצביע אם מדובר ברוק שנפלט תוך כדי דיבור, או יריקה מכוונת" (עמ' 18 ש- 27-28 לפרוט').

עד ההגנה אהרון לוי, העיד כי הנאשם הוא אדם מיוחד, המתרגש תוך כדי דיבור, ולפעמים "מתיז רוק מהפה, זה נובע מהתרגשות" (עמ' 53 ש- 15 לפרוט').

10. כאמור לעיל, ההליך בתיק זה נמשך פרק זמן חריג. מדובר בנאשם בעל אישיות יוצאת דופן, הבאה לידי ביטוי בהתנהלותו ובאופן דיבורו. במהלך הדיונים הרבים, בהם ביקש הנאשם לא פעם לייצג את עצמו, התרשמתי כי כאשר הנאשם מדבר ברגש ובשכנוע פנימי עמוק, תוך התרגשות והרמת קול, אכן ניתן רוק מפיו.

דברים אלה הם התרשמות בית המשפט, אך דברים אלה אינם מקימים את הספק בסוגיה זו. הספק מתעורר מההבדלים בין גרסאותיה המשתנות של רעות, לבין גרסתה של יערי, בשאלת דברי הנאשם וכן בשאלת היריקות.

הנוכחים במקום

11. הנאשם טען, החל מהודעתו במשטרה ביום האירוע, ועד לסיום ההליך המשפטי, כי במקום נכחו בצוותא עם השוטרים, שוטר נוסף ממוצא אתיופי (ת/1 ש-7). לאורך ניהול התיק, הנאשם עשה מאמצים רבים לאתר את אותו שוטר, לרבות פניה לגורמי הפרקליטות והמשטרה, אך ללא הועיל. השוטרים טענו בתוקף כי רק שתיהן נכחו בעת האירוע, ואילו שוטרים נוספים הצטרפו לאחר שהנאשם תקף אותן. עדת ההגנה, נעמי פיטצפטרין, תושבת חוץ, נכחה במה שאירע בטרם התקיימה. לדבריה, בקשת השוטרים מהנאשם לרדת מהגדר נעשתה על ידי שוטרת ושוטר (עמ' 42 ש-5 לפרוט'). דברים אלה אינם עולים בקנה אחד עם עדות השוטרים כי במהלך האירוע והחלק שקדם לו, היו לבדן. מאידך גיסא, עדות זו מחזקת את דברי הנאשם לגבי מעורבות של שוטר באירוע.

התקיפה

12. השוטרים העידו על כך שהנאשם דחף אותן בכתפן, מיד לאחר שירד מהגדר, ורק בשלב זה הזעיקו סיוע. הנאשם טען בהודעתו במשטרה, וכן בעדותו בבית המשפט, כי בשלב בו הובל על ידי השוטרים ושלושה שוטרים נוספים, לאחר עיכובו על ידי השוטרים, חש בדחיפה מאחור והגיב באופן אינסטנקטיבי בדחיפה לשם הגנה (עמ' 44 ש-33-31 לפרוט'). לא ניתן לראות בדברים אלה את אותו חיזוק לדברי השוטרים, כפי שטענה לו המאשימה, שכן מדובר בחלקים שונים לחלוטין של האירוע, כאשר אף לא ברור מי נדחף על ידי הנאשם, לגרסתו.

לעומת זאת, הסתירות האמורות לעיל בגרסאות השוטרים, החל בשפה בה השתמש הנאשם; דרך תרגום הדברים, שהיה או לא היה, על ידי אחת מהן; ועד לגרסאות השונות של שאלת היריקות, מעוררים למעלה מספק סביר אשר למיחוס לנאשם.

מצאתי כי יש ממש בטענת בא כוח הנאשם, לגבי קושי שעלה מאופן גבית הודעת הנאשם, נוכח שפת אימו. אולם העובדה שלא היתה בהודעה זו כל הודאה במיחוס לו, וכן נוכח האמור לעיל, לא מצאתי לנכון לקבוע משקל ראייתי לסוגיה זו. באופן דומה, לא ראיתי לנכון להתייחס לטענה כי דברי הנאשם לגבי נוכחות של שוטר נוסף במקום - לא נבדקה (זאת מבלי לנתח את הקושי שהיה בבדיקת הטענה, בנסיבות הראייתיות של תיק זה).

סוף דבר

נוכח כל האמור לעיל, אני מורה על זיכוי הנאשם מכתב אישום זה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום מהיום.

עמוד 5

ניתנה היום, כ"ו ניסן תשע"ה, 15 אפריל 2015, במעמד הצדדים